

РЕШЕНИЕ

№ 17790

гр. София, 11.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 19.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **12853** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 251 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България/ЗОВСРБ/ Образувано е по жалба на капитан М. К. И., ЕГН [ЕГН], от [населено място], чрез адв.Д. А., срещу заповед № ЗРД-1021/29.11.2024г. на командира на 78 батальон за осигуряване, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „ мъмрене“, на посочени в заповедта основания.

С жалбата се иска отмяна на заповедта, като издадена при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалния закон и при несъответствие с целта на закона. Оспорващият излага доводи и за нищожност на заповедта, поради издаването ѝ от некомпетентен орган в лицето на командира на 78 батальон за осигуряване. На следващо място счита, че обжалваният акт е издаден след изтичането на законоустановения срок за това, тъй като приема, че нарушението е станало известно на административно наказващия орган на 15.09.2024 г. въз основа на съдържащата се в доклад № 1082 от същата дата доклад. Счита, че не са налице и изискуемите реквизити на обжалвания акт, а именно липсват място и време на твърдяното нарушение. От мотивите на заповедта не можело да се установи и кое точно е допуснатото нарушение, което води до неяснота на дисциплинарното обвинение. Уточнява, че от мотивите на дисциплинарно наказващия орган не става ясно кой е заповядал определена форма на облекло по време на инструктаж, с какъв акт, както и дали жалбоподателят е запознат с това изискване. С горните аргументи се твърди, че обжалваната заповед съдържа бланкетни мотиви за нуждата от наложеното на жалбоподателя дисциплинарно

наказание, което счита за наложено, както в нарушение на чл.6 от ЕКЗПЧОС, така и на чл.7 и чл.8 от АПК. Иска отмяна на заповедта. Претендира разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адв. А., поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Счита, че оспорената заповед е издадена в изискуемата писмена форма, но не отговаря на закона, доколкото съгласно чл.148 - дисциплинарно наказание се налага само с мотивирана писмена заповед с описани извършител, мястото, време и обстоятелства, при които е извършено нарушението, както и доказателства, въз основа на които е прието да е извършено това нарушение, което в случая не е сторено. Обръща внимание, че по отношение на облеклото – чл. 221 от Устава за войсковата служба задължава, но абсолютно абстрактно, военнослужещия войник да носи военна униформа, както и в заповед от 22.5.2024г., представена по делото, но в т.1 от обжалваната заповед са налице неясни и противоречиви разпоредби. Счита, че цитираната разпоредба е обща и неконкретизирана, както и т.12 от Устава. Предвид това не може да се приеме, че жалбоподателят е нарушил която и да е разпоредба. Счита и че не са доказани фактите в заповедта. При указана доказателствена тежест ответникът не доказва, че съществуват правила, инструктаж, разпоредби, наредби или друга регламентация за начина на провеждане на проверката, следователно няма как да са нарушени правила, които не съществуват. С тези аргументи счита, че не може да се приеме, че жалбоподателят е нарушил която и да е разпоредба от твърдените. Претендира разноски по представен списък, ведно с договор за правна помощ.

Ответникът – командирът на 78 батальон за осигуряване, чрез процесуалния представител юрк.Р., оспорва твърденията за непълнота по аргументи, изложени подробно в отговора на жалбата. Счита, че случаят е изяснен и от фактическа обстановка, и от правна гледна точка. Поддържа отговора и писмената защита, депозирана по делото. Обръща внимание, че е нарушен чл. 438 от Устава за войска служба, което е описано в отговора. Уточнява, че става дума войсков район, в който е опасно да се нарушава задължението за облекло (позовава се на случай отпреди години). Уточнява, че са нарушени заповед № 507 на министъра на отбраната и Етичния кодекс. Поддържа твърдението, че са извършени нарушенията, както са описани в обжалвания акт. Счита, че е спазена процедурата при издаване на заповедта. Позовава се на писмената защита, депозирана на л.120 по делото, както и на аргументите в писмения отговор, въз основа на които моли съдът да остави жалбата без уважение, като неоснователна, и да потвърди административния акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, Първо отделение, 6-ти състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не е спорно, че жалбоподателят М. К. И., ЕГН [ЕГН] е назначен на военна служба във военно формирование 28610-С., считано от 01.10.2015 г. със сключено допълнително споразумение към договор за военна служба № 51СВ-34/18.03.2024 г., като към момента на издаване на заповедта е бил назначен на длъжност „началник“ на отделение „Техническо“ на военно формирование 28610-С., считано от 01.08.2019 г.

Установява се, че от вписана в книгата за доклади от проверяващите офицери от щаба на военно формирование 28610-С. информация под № 1089/15.09.2024 г. /л.24/ са били налични данни за евентуално извършено дисциплинарно нарушение. В. в книгата информация от капитан М. К. И. – началник на отделение „Тактическо“ в цитираното военно формирование 28610-С., жалбоподател в настоящото производство, е по повод извършена от него проверка в изпълнение на график за контрол. Посочено е, че на 15.09.2024 г. в периода между 11:50 ч. -12:50 ч., И. проверил дежурните на КПП, 28610, караул № 2, вследствие на което било установено, че

помощник дежурният по КПП не се представил с рапорт шиповете не били поставени, а ежовете не били събрани. Видно от отбелязването върху приложеното копие на книгата за доклади, командирът на 78 батальон за осигуряване – подполковник Н. Д. се е запознал с изнесената информация на 16.09.2024 г.

Въз основа на горното, със заповед № ЗРД - 766/17.09.2024 г. командирът на 78 батальон за осигуряване е назначил дисциплинарна комисия за изясняване на фактите и обстоятелствата по вписаното в книгата за доклади от проверяващите офицери от щаба на военно формирование 28610-С. информация под № 1089/15.09.2024 г. от капитан М. К. И. – началник на отделение „Тактическо“ в цитираното военно формирование 28610-С. /л.17/. Определеният срок за проверка е до 18.10.2024 г.

Със заповед № ЗРД – 896/24.10.2024 г. /л.20/, командирът на 78 батальон за осигуряване е изменил заповед № ЗРД - 766/17.09.2024 г., като е удължил срока на проверката до 31.10.2024 г.

Със заповед № ЗРД -931/01.11.2024 г. /л.21/, командирът на 78 батальон за осигуряване е изменил предходната заповед като е удължил срока на проверката до 15.11.2024 г., а със заповед № ЗРД -944/05.11.2024 г. е нанесъл промени в състава на дисциплинарната комисия. Видно от отбелязванията върху цитираните четири заповеди, жалбоподателя е бил запознат с всяка една от тях.

В обяснение от редник Б. М. /л.39/, снето на 25.10.2024 г. е посочено, че на 09.09.2024 г. същият бил караул (часови). Посочено е, че по време на проверката на капитан М. И., сержант К. и смяната през деня, разпознал началник караула и придружаващите го лица и затова не ги спрял за проверка. Уточнено е, че проверяващият бил облечен цивилно и се появил в поста през леко нарушеното ограждение – нерегламентирано място за вход. Посочено е, че „часовият“ е длъжен да се прикрие и спре с вик „С. назад!“, „С. на място!“ или „С.! Заобиколи отдясно или отляво!“ всяко лице, приближаващо поста или забранената граница, с изключение на началника на караул, помощник – началника, своя разузнавач и лицата, придружавани от тях (чл.374 от УСВ на РБ). Посочено е също, че контролиращият (капитан М. И.) нямал право да заговаря часовия, още по-малко да се обръща към него с „Д. пет!“ под претекст, че не бил спрял от часовия. В заключение е посочено, че горното не било професионално отношение.

В обяснение от сержант В. К. /л.40/, снето на 04.11.2024 г. е посочено, че на 15.09.2024 г. бил началник на караула и с капитан М. и контролиращия офицер капитан М. И. извършили проверка на патрулния и часовия на пост в парка на щаба. След проверката на патрулния в местност Д. дере, влезли през оградата в съседния пост при часовия в парка. Посочено е, че М. И. дръпнал оградата и минали.

В доклад от 04.11.2024 г. /л.41/, изготвен от капитан М. И. е посочено, че на 15.09.2024 г. бил назначен за проверяващ офицер от щаба на военно формиорование 28610-С.. Когато пристигнал на КПП за проверка установил, че помощник – дежурния по КПП не се представил, шиповете не били сложени и ежовете не били събрани. Посочено е, че по проверката на патрулния нямал забележки, както и че описаните забележки във ведомостта не са коректни, тъй като вписаните от него член и алинея не отговаряли на извършеното нарушение. Сочи се, че при пристигането и влизането в района под охрана и отбрана, часовият на пост № 1 бил открит почти мигновено. Видели го и той видял тях на разстояние от около 100 метра. Докато го приближавали, часовият ги гледал въпросително. Спрели пред него, мълчали, а той без да отдаде чест ги попитал „Вие откъде дойдохте?“.

С протокол, рег. № ЗН-2974/15.11.2024 г. от заседание на комисията за извършена служебна проверка относно изясняване на факти и обстоятелства във връзка с донесение, вписано от капитан М. К. И. в книгата за доклади от проверяващите офицери от щаба на военно

формирование 28610-С. информация под № 1089/15.09.2024 г. /л.26/ е посочено, че в периода на служебната проверка е установено извършено нарушение на военната дисциплина от капитан М. К. И., изпълняващ задълженията на проверяващ офицер на 15.09.2024 г., а именно: Не е изпълнил т. I, т.1 от заповед № ОХ-507/22.05.2024 г. на министъра на отбраната, т.8.3 от Етичния кодекс за поведение на военнослужещите, утвърден със заповед № ОХ-858/27.09.2021 г. на министъра на отбраната и чл.438 от УВСВСРБ като е извършил проверка по начин, който е могъл да доведе до инцидент. Установено е, че от страна на капитан М. И. и придружаващите го длъжностни лица, отивайки на проверка към поста са влезли през нерегламентирано място, а именно намиращата се в близост повредена ограда. Посочено е, че въз основа на снетите обяснения е установено, че всяко едно от проверяващите лица е осъзнавало, че съоръжението, през което е преминало представлява ограда или вид неподвижна преграда, която дори и повредена не следва да се използва като вход към поста, за да не се стигне до инцидент. Посочено е като безспорно обстоятелството, че М. И. умишлено е минал през заграждението, представляващо ограда, което сам е потвърдил пред комисията. На следващо място е посочено като безспорно установено обстоятелството, че на 15.09.2024 г., капитан М. И. е изпълнил функционалните си задължения с цивилно облекло, с което е нарушил т. I, т.1 от заповед № ОХ-507/22.05.2024 г. на министъра на отбраната. В заключение е посочено, че капитан М. К. И., в качеството си на проверяващ офицер, за времето на 15.09.2024 г., е нарушил виновно т. I, т.1 от заповед № ОХ-507/22.05.2024 г. на министъра на отбраната, т.8.3 от Етичния кодекс за поведение на военнослужещите и чл.438 от УВСВСРБ, след като е влязъл цивилно облечен при изпълнение на функционални задължения, след като е извършил проверка на часовия по начин, който е могъл да доведе до инцидент, а именно: минавайки през повредена ограда, след което проявил непрофесионално поведение към дежурното длъжностно лице, казвайки „Е., дай пет точки“, след като го е изненадал с посоката, от която дошъл заедно с другите длъжностни лица. Установено е, че към момента на проверката във военно формирование 28610-С., военнослужещият има връчена награда „Благодарност“ от командира на военно формирование 34750 и няма действащи дисциплинарни наказания. Въз основа на горното, комисията е направила предложение на капитан М. К. И., на осн. чл.241, чл.242, ал.1 от ЗОВСРБ, неизпълнявайки чл.178 от ЗОВСРБ във връзка с чл.110, ал.4 от УВСВСРБ, при неизпълнение на изпълнил т. I, т.1 от заповед № ОХ-507/22.05.2024 г. на министъра на отбраната, т.8.3 от Етичния кодекс за поведение на военнослужещите, утвърден със заповед № ОХ-858/27.09.2021 г. на министъра на отбраната и чл.438 от УВСВСРБ, и във връзка с липсата на предишни наказания в 78 батальон за осигуряване, да му бъде наложено дисциплинарно наказание на осн. чл.244, т.2 от ЗОВСРБ – „Мъмрене“.

В протокол, рег. № ЗН-3006/21.11.2024 г. е отразена проведената беседа по чл.144 от ППЗОВСРБ във вр. с чл.246, ал.4 от същия закон с М. И., след запознаване на същия с протокола от извършената служебна проверка и се е възползвал от възможността да даде допълнителни обяснения или да направи възражения по установените факти и обстоятелства пред дисциплинарно наказващия орган /л.43/.

С оспорената в настоящото производство заповед № ЗРД-1021/29.11.2024г. на командира на 78 батальон за осигуряване на М. К. И. - на длъжност „началник“ на отделение „Техническо“ на военно формирование 28610-С. е наложено дисциплинарно наказание „мъмрене“ на основание чл. 244, т.2 от ЗОВСРБ. Дисциплинарно наказващият орган се е позовал на приложените доказателства към протокол рег. № ЗН-2974/15.11.2024 г., както и формираните в протокола изводи за виновно извършени дисциплинарни нарушения на I, т.1 от заповед № ОХ-507/22.05.2024 г. на министъра на отбраната, т.8.3 от Етичния кодекс за поведение на военнослужещите, утвърден със заповед № ОХ-858/27.09.2021 г. на министъра на отбраната и

чл.438 от УВСВСРБ. Дисциплинарно наказващият орган е прецизирал формата на вината като е посочил, че е налице форма на вината „небрежност“ – същият не е предвиждал настъпването на последиците от деянието си, но е бил длъжен и е могъл да предвиди, че те ще настъпят. Обсъдени са обясненията на дисциплинарно наказаното лице като са приравнени към текста на нарушената според ДНО норма на чл.438 от УВСВСРБ, а именно – „Разсъждавайки по този начин капитан И. целенасочено е използвал повредената ограда, за да направи път, през който да премине направо към парковата територия за извършване на проверка на часовия, с което е довел до извършване на проверка на часовия по друг начин, който е могъл да доведе до инцидент.“

По делото са приети доказателствата, представени с административната преписка, в т.ч. Етичния кодекс за поведение на военнослужещите.

В хода на съдебното производство са разпитани двама свидетели.

От свидетелските показания на свидетеля А. В., бивш колега на жалбоподателя от същия батальон, се установява, че имало разлика между правила за носене на дежурство и правилата като длъжностно лице за проверка на наряда. Имало точки, записани в устава за военна служба - какво се изисква от дадения човек. Пояснява, че е нямало регламентация за проверката на часовия, който е част от караула и след като станала случката с жалбоподателя, след това се написал такъв регламент, с който ръководството на батальона ги запознало. Нямало нарочна заповед как да се осъществява проверката. На въпрос относно оградата свидетелят В. посочва, че е имало инциденти с оградата - това нещо му влизало в задълженията, като имал право да провери какво е състоянието, както и носенето на службата от дежурните длъжностни лица. Доста често имали проблеми с въпросната ограда и часовите сигнализирали. Има често лица, които са излезли на разходка в квартала, които неволно са влизали в района на военното формирание. На въпрос дали е практика контролиращите офицери да идват цивилно облечени на подобни проверки свидетелят посочва, че до тази случка включително и той ходел цивилно да проверява. При отсъствие е задължително да има заместник. Не отговаря на въпроса чували ли е, някой да му е казал, че не трябва да минава покрай оградата или около оградата или да му е споделяно за такава заповед. Не е ставал очевидец на случката, състояла се на 15.09.2024г., тогава не е видял оградата, но я виждал, защото допреди два месеца е давал дежурство, което е в периода, когато е станало това нещо. Към момента на разпита вече не работи в този батальон на тази служба, до 01.7.2025 е работил там.

Другият свидетел И. М. бил дежурен на 15.09.2024г., когато след обяд дошъл капитан И. за проверка, направили проверката. Той бил минал през парка на поделението, но не през главния вход, като това било основното, за което го наказали. Свидателят уточнява, че той също бил наказан (със „забележка“), тъй като според устава било забранено да се правят изненадващи проверки от проверяващи лица, каквито били те двамата. Тогава жалбоподателят бил облечен цивилно. Когато правили проверката, той се обърнал към М., подал му ръка и му казал „Д. пет“. За този случай и двамата понесли отговорност, неговата по-малка, защото жалбоподателят бил проверяващия, а на свидетеля М. вината била, че не го е спрял да премине през това място, като дежурен по формирание отговаря за целия район и за целия наряд и затова е наказан - придружавайки го не го е спрял да премине през това нерегламентирано място. Свидателят пояснява, че вината на жалбоподателя е, че е преминал според устава през неправилното място за правене на проверка. Тъй като са били заедно за конкретния ден – минали през този район, през който не е регламентирано да се минава, били са двамата и са минали от нерегламентирано място. Били четири човека тогава - свидетелят отговорник за района тогава, а жалбоподателят проверяващ. Свидателят обяснява, че точна регламентация за движението и маршрута и къде и как се провеждат проверки на часовия на караула не знае да има, в устава пишело само, че трябва

да се правят проверки, не е регламентирано къде точно трябва да се мине. Свидетеля посочва, че не запознат със заповед на командира, която да дава данни как да се извърши проверката, имало си хора, които се запознават. Пояснява, че цивилното облекло на жалбоподателя било по анцунг, не бил в униформа. Отговаря, че се е случвало и друг път контролиращи офицери да идват на изненадваща проверка. Спря да се случва, когато видели, че това още се прави по-масово, тогава обърнали внимание, след 5 часа е имало хора, които са идвали цивилни. Имало е случаи, когато случайни граждани са влизали във формирането през нарушена ограда, като главно караула трябва да сигнализира за проблеми с оградата. Нямали задължение да следят за целостта на оградата, доколкото е запознат, само на караула е задължение. На въпрос дали са настъпили някакви вредни последици свидетеля уточнява, че не се е случило нищо лошо на тази изненадваща проверка. От страна на часовая нарушенията били, че не им се представил – нито на проверяващия, нито на него се представил. На въпрос дали са инструктирани от началник щаба и дали те са инструктирали караула, отговаря, че те като дежурни са инструктирани, но проверяващият, какъвто бил капитан И., не е виждал практика да се инструктира проверяващ. Те като дежурни са инструктирани, едно от задълженията му е да инструктира караула, но той самият не е бил инструктиран.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от командира на 78 батальон за осигуряване, който е компетентен административен орган по смисъла на чл. 137, ал. 1 от ППЗОВСРБ (дисциплинарното наказание „мъмрене“ се налага от преките командири) във вр. със заповед № ЗЛС-240/11.09.2023 г. на командир на сухопътните войски, с която е оправомощен майор Н. Г. Д. за командир на конкретното военно формиране /л.102/ и същият като командир (посочва се идентичност на батальона и военното формиране), се явява „пряк началник“ на жалбоподателя съгласно §1, т.16 от ДР на ЗОВСРБ.

Настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед е издадена според изискванията за форма. Противно на възраженията в жалбата, същата съдържа информация за време и място, позовавайки се на събраните в хода на дисциплинарната проверка писмени доказателства, обобщени в протокол рег. № ЗН-2974/15.11.2024 г. Описаната фактическа обстановка не се опровергава от страна на жалбоподателя и не са представени доказателства в тази насока. Има ясни и непротиворечиви мотиви, които позволяват на съда да осъществи дължимия съгласно чл. 146 АПК контрол за законосъобразност; посочени са разпоредбите, нарушаването на които е вменено; фиксирани са времето и мястото на извършване на нарушението с препращане към събраните в хода на проверката доказателства, а именно 15.09.2024 г. в периода от 11:50 ч. до 12:50 ч. в конкретно посочено поделение, което е описано къде се намира, въз основа на които е прието да е извършено същото; изложени са и мотиви, относно определяне вида и размера на дисциплинарното наказание, така както изисква чл. 247 ЗОВСРБ.

Спазено е задължението на дисциплинарно наказващият орган по чл.246, ал. 4 от ЗОВСРБ, съгласно която командирът или началникът е длъжен преди налагане на дисциплинарното

наказание да изслуша военнослужещия или да приеме писмените му обяснения, освен когато по вина на военнослужещия той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения.

Не се установиха други нарушения на процесуалните правила в хода на дисциплинарното производство – като срокове и обезпечаване правото на защита на наказваното лице.

Съдът обаче приема, че дисциплинарнонаказателното обвинение не е доказано като установено нарушение на част от посочените в заповедта разпоредби, конкретно посочената разпоредба от УВСВРБ, тъй като описаните в заповедта действия на жалбоподателят не могат категорично да се определят като "неизпълнена норма на чл.438 от УВСВРБ".

Съгласно чл.438 от УВСВРБ (отм.22.07.2025г.) е забранено да се проверяват часовете чрез скрито приближаване към поста, да се прави опит да се отнеме оръжието им и други начини на проверка, които може да доведат до инциденти.

Описаното в заповедта, сочено като нарушение на разпоредбата е „извършване на проверка на часовия по друг начин, който е могъл да доведе до инцидент“.

В случая установеното в хода на административното производство и от свидетелските показания и на двамата свидетели в съдебното производство, не се установява проверката да е извършена по начин, който е могъл да доведе до инцидент, предвид и че не се установява да са настъпили вредни последици, а по думите на свидетеля М. "не се случи нищо лошо на тази изненадваща проверка". Дисциплинарнонаказващият орган твърди, че мястото, от което са преминали проверяващия и другите служещи с него, е нерегламентирано, но не установява регламентиран маршрут или място на движение, откъдето да се извърши проверката, както и жалбоподателят да е бил инструктиран как и откъде точно да извършва проверката на този обект. Проверката била в светлата част на денонощието и часовият разпознал началника на караула с проверяващия отдалеч, макар и същите да са дошли не откъм входа на парковата територия, откъдето се минавало по принцип, а през ограда от страничен имот. Свидетелят М. посочва, че се е случвало и друг път контролиращи офицери да идват на изненадваща проверка, а след определен час и цивилни, което след като се оказало масова практика и конкретния случай, се обърнало внимание и било преустановено. Доколкото е нямало ясна регламентация на маршрута на проверката, то извършването ѝ, включително ѝ с цивилни дрехи от проверяващия (който бил разпознат отдалече от проверявания), не обосновава нарушение по чл.438 от Устава. Касае се по скоро за недобра практика, включително и заради неотстранен проблем с разрушена ограда, което в случая обаче според съда не доказва по несъмнен начин извършване на проверката при неизпълнение на конкретната разпоредба от УВСВРБ, което да мотивира в необходимата степен наказване на жалбоподателя и то със следващо по тежест наказание „мъмрене“.

По отношение на наведеното нарушение на т.І, т.1 от Заповед ОХ-507/22.05.2024г. на министъра на отбраната, действително разпоредбата указва военнослужещият да носи униформено облекло по време на изпълнение на функционалните си задължения, тоест доказано е укоримо поведение по този показател, предвид, че жалбоподателят е бил в цивилно облекло при проверката, но в случая акцентът, за да бъде наказан с това не най-леко дисциплинарно наказание, е именно начинът на извършване на проверката, като освен цивилното облекло не се установява друго нарушение на регламентация за извършване на проверка на караула, още повече, че военнослужещият е бил разпознат от проверяваното лице отдалече, тоест липсата на униформа у проверяващия сама по себе си не определя проверката като извършена по начин, който да доведе до инцидент. А процесното дисциплинарно наказание е наложено именно за нарушение и на чл.438 от УВСВРБ, а не самостоятелно за неносенето на униформа по време на работа.

По така изложените правни аргументи и при съобразяване чл.168 АПК съдът достигна до краен извод за незаконосъобразност на процесната заповед, поради недоказване в пълнота на описаното

дисциплинарно нарушение и несъответстващо му наказание, поради което същата следва да бъде отменена.

При този изход на спора разноски се дължат на жалбоподателя. Същият е претендирал такива в размер на 500 лева, представляващи заплатено в брой адвокатско възнаграждение по представен договор за правна защита и съдействие /л.196/, превалутирани в евро.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 6-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед № ЗРД-1021/29.11.2024г. на командира на 78 батальон за осигуряване, с която на М. К. И., ЕГН [ЕГН], е наложено дисциплинарно наказание „мъмрене“, на основание чл. 244, т.2 от ЗОВСРБ за дисциплинарни нарушения на I, т.1 от заповед № ОХ-507/22.05.2024 г. на министъра на отбраната, т.8.3 от Етичния кодекс за поведение на военнослужещите, утвърден със заповед № ОХ-858/27.09.2021 г. на министъра на отбраната и чл.438 от УВСВСРБ.

ОСЪЖДА Министерство на отбраната на Република България да заплати на М. К. И., ЕГН [ЕГН], сторените по делото разноски в размер на 255.65 евро /двеста петдесет и пет евро и шестдесет и пет цента/.

Съгласно чл.251 от ЗОВСРБ решението на административния съд по спор за налагане на дисциплинарно наказание по чл. 244, т.2 не подлежи на касационно обжалване.

Съдия: